

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
DIRECTORAAT-GENERAAL
MILIEUZAKEN
Directoraat A - Juridische zaken en cohesie
ENV.A.1 – Handhaving, inbreukcoördinatie en juridische aspecten
Het Afdelingshoofd

Brussel, 23/06/2012
ENV.A.1/MV/ts/ CHAP(2012) 01634/D 2

Mevr. L. Flikweert, voorzitter
Mevr. M.T. de Feijter – Dekker,
secretaris

Stichting “Red onze Polders”
Mail: eendragt@ziezo.biz

Betreft: uw klacht inzake Natuurherstel Westerschelde

Geachte mevrouw Flikweert en de Feijter-Dekker,

Uw klacht van 14 mei 2012, is door de Commissaris Potocnik ontvangen en aan mij doorgestuurd voor beantwoording. Uw brief is geregistreerd als **CHAP(2012) 01634**. Gelieve naar dit nummer te verwijzen in verdere correspondentie. Registratie in CHAP impliceert niet automatisch dat de Commissie ook een formele inbreukprocedure zal openen.

Uw klacht heeft betrekking op de discussie tussen de Commissie en de Nederlandse autoriteiten ten aanzien van de maatregelen die nodig zijn voor het natuurherstel van de Westerschelde. U geeft aan tegen ontpoldering ten behoeve van natuurherstel te zijn. U vraagt helderheid te verschaffen over de aanleidingen en de procedures die in Nederland gevolgd hadden moeten worden op een manier die ook de juridische toetsen kan doorstaan.

Allereerst is het goed om te benadrukken dat de Commissiediensten goed op de hoogte zijn van de verschillende gevoelens die in Zeeland leven ten aanzien van ontpoldering. Daarnaast is het goed om te benadrukken, dat Nederland zelf sinds 2004 op basis van de Habitat richtlijn 92/43/EEG de verplichting is aangegaan om de Westerschelde tegen achteruitgang te behoeden.

Nederland heeft zelf veel onderzoek gedaan naar de toestand van de Westerschelde, die al in 2004 als slecht was omschreven toen Nederland het op zich nam om het estuarium tegen verdere achteruitgang te behoeden. Verwezen zij naar de u ongetwijfeld bekende Lange termijnvisie Schelde estuarium 2030, de Ontwikkelingsschets Schelde-estuarium 2010, het Natuurprogramma Westerschelde uit 2005, de rapporten van de Commissies Maljers en Nijpels, het onderzoek van het consortium Grontmij uit 2009 en het onderzoek van Deltares uit 2011. Uit die Nederlandse onderzoeken komt steeds naar voren dat het probleem in de Westerschelde is, dat zij door menselijke ingrepen (uitbaggeren van de vaargeul, bedijkingen en inpolderingen) te nauw, te diep en te steil is geworden.

Nederland heeft zelf op basis van de onderzoeken vastgesteld dat de enige effectieve oplossing om de achteruitgang te stoppen er uit bestaat het estuarium meer ruimte te geven. Eveneens op basis van deze onderzoeken is door Nederland zelf herhaaldelijk geconcludeerd dat alleen zogenaamde buitendijkse oplossingen niet volstaan om het probleem van de verslechtering aan te pakken en dat ontpoldering dus nodig is. Nederland heeft om die reden ook zelf in 2005 beslist dat de Hedwigepolder zou worden ontpolderd. De Commissie heeft Nederland deze specifieke maatregel dan ook nooit voorgeschreven.

Het is de Commissie bekend dat er sinds 2005 steeds discussie is geweest over de eventuele alternatieven voor ontpoldering van de Hedwigepolder. Deze discussie heeft er onder andere toe geleid, dat ook de Commissie de zoektocht naar alternatieven van dichtbij is gaan opvolgen en wel om te zien hoe Nederland de verplichtingen zou nakomen die het sinds 2004 op zich heeft genomen onder de Habitatrictlijn. In november 2009 heeft Nederland de Commissie toen uitdrukkelijk laten weten, dat de discussie over alternatieven nu was afgerond en dat de maatregelen waartoe al in 2005 was besloten nu eindelijk zouden worden uitgevoerd, zodat een begin kon worden gemaakt met het stoppen van de achteruitgang. Echter in oktober 2010 werd de discussie opnieuw door Nederland geopend en werd er opnieuw gezocht naar alternatieven voor de ontpoldering van de Hedwigepolder, wetende dat de toestand van de Westerschelde al heel slecht was en nog steeds verslechterde.

Het is de verantwoordelijkheid van Nederland om de besluitvorming te organiseren en om te bepalen welke maatregelen nodig zijn om de achteruitgang van de Westerschelde tegen te gaan. Het is echter sinds december 2004 ook de verantwoordelijkheid van Nederland om de Westerschelde daadwerkelijk te behoeden voor verdere achteruitgang. Feit is dat er de afgelopen jaren heel veel is gesproken over (buitendijkse) alternatieven, maar weinig is gedaan, ook al was iedereen het er al jaren over eens, dat er dringend iets moest gebeuren. Bovendien is de kans groot dat hoe langer wordt gewacht met het nemen van maatregelen, die maatregelen steeds ingrijpender zullen moeten zijn om het extra verlies aan estuariene habitat, dat is ontstaan terwijl in Nederland werd gepraat over alternatieven, ook goed te maken.

Vanwege het opnieuw achterwege blijven van maatregelen om de achteruitgang van de Westerschelde effectief tegen te gaan, in tegenspraak met de aan de Commissie gedane toezegging, was de Commissie genoodzaakt de hernieuwde discussie over alternatieven in 2010 opnieuw van dichtbij te volgen. De Commissie heeft de alternatieven waartoe Nederland in juni 2011 besloot kritisch beoordeeld in het licht van sinds 2005 gedane Nederlandse onderzoeken naar oorzaak en oplossing. Na verschillende gesprekken werd uiteindelijk door Nederland een voorstel op tafel gelegd dat, voor wat de Commissie betreft, aanvaardbaar leek in het licht van de verplichting om de achteruitgang te stoppen. Zoals u weet heeft dit voorstel echter geen steun gekregen in de Tweede Kamer, waarop de regering op 25 mei 2012 besloot om de besluitvorming aan de nieuwe regering over te laten.

De Commissie was daarom genoodzaakt om op 31 mei jl. een formele inbreukprocedure te starten tegen Nederland. De ingebrekestelling is gebaseerd op het niet-nakomen van de verplichting van Nederland om de verslechtering van de Westerschelde te stoppen, ondanks dat het zich daartoe vanaf december 2004 heeft verplicht. Die conclusies zijn allemaal gebaseerd op de rapporten die zijn opgesteld ten behoeve van de Nederlandse autoriteiten.

In deze ingebrekestelling wordt Nederland geen enkele concrete maatregel opgelegd maar alleen gesteld dat de huidige maatregelen niet de vereiste gepaste maatregelen zijn in het licht van de Nederlandse onderzoeken naar de oorzaak en de oplossing voor het probleem van de slechte staat van de Westerschelde en de alsmaar voortdurende achteruitgang ervan. Het is en blijft dus aan Nederland om te beslissen welke maatregelen worden genomen om de achteruitgang te stoppen, met in achtneming van de rapporten die sinds 2001 zijn opgesteld.

Een en ander leidt tot de conclusie dat de er geen reden is om de Commissie voor te stellen de reeds opgestarte inbreukprocedure tegen Nederland te herzien. Mocht u over informatie beschikken die tot een ander oordeel zouden nopen, dan kunt u die binnen vier weken na ontvangst van deze brief toesturen.

Hoogachtend,

Ion CODESCU

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping, fluid strokes that form a cursive representation of the name Ion CODESCU.

Afdelingshoofd

